

Danmark. Siden 1993 har vi via aftaler med amterne tilført ganske betragtelige ressourcer.

Man skal også huske på, at da vi overtog butikken i 1993, var sygehusudgifterne på et niveau, der var en milliard lavere end i 1988, så der var meget, der skulle rettes op, da vi startede.

Nu begynder resultaterne at vise sig. Ventetidskurven begynder at knække. Der er sket meget i sygehvæsenets indre reformarbejde, som nu heldigvis begynder at vise sig.

Vi har fået den aftale om livstruende sygdomme, som jeg omtalte før. Ingen patienter med livstruende sygdomme vil længere risikere at lide på grund af ventetid; det står vi alle sammen inde for.

Hvis vi tager børnene, synes jeg også, at det skal noteres, at vi har fået oprettet 150.000 nye børnepasningsmuligheder. Hvis vi tager de psykisk syge mennesker – og jeg er glad for, fru Mimi Jakobsen koncentrerer sig derom – så har vi også her fået forbedringer; men især når det gælder børn og unge, ved vi jo, at der stadig væk er rum, der er pladser, hvor man ser børn sammen med ældre, oftest kombineret med senildemens. Det kan vi ikke være bekendt, derfor fortsætter vi vores arbejde.

Jeg synes også, jeg skylder at sige, at ældreområdet har oplevet forbedringer gennem årene. Jeg siger det for god ordens skyld. Når antallet af ældreboliger er øget fra 60.000 til 66.000, er det også et plus.

Velfærdssamfundet er ikke helt så ringe, det er faktisk verdens bedste. Det kan blive bedre endnu, men vi må bare bruge det rigtige design, den rigtige karakteristik. Selv om skolerne synes jeg, det skal siges i dag – for jeg ved, det står fru Mimi Jakobsens hjerte nær – at vi både i 1998 og i 1999 har indgået aftaler med kommunerne, som betyder, at anlægsudgifterne på folkeskoleområdet nu øges meget kraftigt, endda overordentlig kraftigt, i de kommende 3 år, ca. 1,5 mia. kr. mod knap 1 mia. kr. i de foregående 3 år, så retningen er rigtig, anstrengelserne begynder at vise resultat.

Hvis vi ser på de ældre ledige, og vi ser på fru Mimi Jakobsens bemærkninger om aktiveringsområdet, forstår jeg godt baggrunden, jeg forstår også godt ambitionen. Vi deler ambitionen. Det må være muligt at skabe et samfund i den her fase af vores arbejde, hvor der bliver plads og rum på arbejdsmarkedet til de eksistenser, som ikke er 100 pct. effektive, og som af den ene eller anden grund ikke kan være der 37

timer om ugen i alle ugerne. Vi taler derfor ikke om uenighed om målet, men vi taler om en fælles anstrengelse for at nå derhen.

De ældre – ja, man skal jo ikke kalde dem ældre, når man er over 50 – de 50-59-årige har nu fået det bedre, end rygtet er, vil jeg sige. Vi kan se, at alle dem, der formidles via arbejdsformidlingen, faktisk får en højere ansættelsesprocent end dem, der er lidt yngre. For de over 50-årige, der har fået formidlet et job via arbejdsformidlingen, gælder, at 63 pct. af dem, der er blevet formidlet, får job. For de yngre er vi nede på 45 pct., så de ældre kan godt være med. Jeg siger det mere som et trøstens ord til os alle sammen, der er i den situation.

Jeg tror derfor, at hvis de signaler, CD og SF har sendt af sted, griber rigtigt an, hvis man ikke fikserer på en ganske bestemt løsning, at det skal være sådan, hvis man ikke fikserer på et ganske bestemt antal, der skal være dér og dér og dér, og hvis man vel at mærke heller ikke lukker af for, at der faktisk kan placeres ganske mange i den private sektor også, så har vi noget at drøfte, så har vi noget at tale om.

Jeg vil gerne komme tilbage til fru Mimi Jakobsens bemærkninger om volden og om menneskesynet og i stedet for sige til hr. Jes Lunde fra SF, at spørgsmålet om Rio-aftalen og dens opfølgning vil Danmark også påtage sig en konkret forpligtelse til. Vi skal udarbejde en national strategi, som det blev sagt af hr. Jes Lunde, vi skal i gang med forberedelserne, og vi er allerede godt i gang, sådan som det også fremgår af miljøministerens nye natur- og miljøpolitiske redegørelse.

I det nordiske har vi lagt os i spidsen for det arbejde. Nu skal vi fastsætte miljøkvalitetsmål for Norden, vi skal udarbejde en nordisk bæredygtighedsstrategi. Vi glæder os til at udføre det arbejde og naturligvis også at følge det op i overensstemmelse med Kyoto-aftalen.

Når det gælder det andet spørgsmål, som hr. Jes Lunde stillede mig om fleksibilitet i Amsterdamtraktaten, så ved hr. Jes Lunde, at vi altid har lagt vægt på lige konkurrencevilkår i det indre marked, også på energibeskatningsområdet. Derfor er det tvivlsomt, om vi umiddelbart kan gøre brug af traktatens fleksibilitetsbestemmelser i det her tilfælde.

Jeg skal ikke bevæge mig ind i for meget jura, men blot gøre den bemærkning: lad os arbejde videre med spørgsmålet, fordi selve grundideen om, at Europa bør søge sammen om ambitiøse CO₂-udledningsmaksima, er rigtig og funda-